

εὖθ'**εὐθεΐα****εὐθυνα/εὐθόνη**, ἡ (vaak mv.)

- εὐθύνας ὑπέχω

εὐθύς/ιθύς (Ion.)

vrl. εὐθεΐα/ιθεΐα (Hom.)/ιθέα (Hdt.)

onz. εὐθύ/ιθύ

- εὐθύς/ιθύς (als bijw.)
- εὐθύ/ιθύ (als bijw.)
- εὐθέως/ιθέως (bijw.)
- ὃς δίκην ἰθύντατα εἶποι (Hom.)
- τὴν εὐθεΐαν (ὁδόν) (Eur.)
- εὐθύ + gen. (Pl.)

εὐῖος/Εὔιος (2)**εὐκλεής**, οὖς/έος (Ion.)/**ἐὔκλειῃς** (Hom.)

acc. ev. εὐκλεῖᾱ

acc. mv. ἐὔκλειᾱς (Hom.)

bijw. εὐκλεῶς/ἐὔκλειως (Hom.)

εὐκλεια/ἐὔκλειη (Hom.), ἡ**ἐὔκνημις**, ἰδος**ἐὔκτιμενος/εὐκτίμενος****εὐλάβεια**, ἡ

- εὐλάβειαν ἔχω μὴ (Pl.)

εὐ-λαβέομαι

impf. ἠύλαβούμην/εὐλαβούμην

fut. εὐλαβήσομαι

aor. ἠύλαβήθην

- καιρὸν εὐλαβέομαι (Eur.)

Εὔμαιος, ὁ**εὐμενής**, οὖς (2)

- τὸ εὐμενές, οὖς

εὐναί, αἱ**εὐνάω/εὐνάζω**

fut. εὐνάσω

aor. εὐνήσα/ἠύνασα/εὐνάσα

aor. pass. εὐνήθην/ἠυνάσθην

zie εὔτε

vrl. van εὐθύς

1. (meestal) reukenschap, verantwoording (van de ambtenaar/bestuurder na het eind van zijn ambtstermijn)

2. straf, bestraffing (Pl.)

verantwoording afleggen

1. recht, direct, rechtstreeks; (vaak + gen.) recht op iets af

2. oprecht, openhartig, openlijk, (van een uitspraak) rechtvaardig

1. terstond, onmiddellijk

2. (+ part.) zodra als

rechtuit, rechtstreeks, recht erop af (vaak + gen.)

onmiddellijk, terstond

die het rechtvaardigst uitspraak deed

langs de directe weg, direct

regelrecht naar

εὐοῖ roepend/juichend, van de euoi-kreet,

bacchisch (bijnaam van Bacchus)

een goede naam hebbend, roemvol, beroemd,

met een goede reputatie; eervol, fatsoenlijk

goede naam, roem, eer

met goede scheenplaten

sterk/stevig of mooi gebouwd/aangelegd

voorzichtigheid, (voor)zorg (voor/ten opzichte van) (+ gen.)

ervoor oppassen dat

op zijn hoede zijn (voor), zich in acht nemen (voor) (+ acc.), voorzichtig zijn, ervoor oppassen dat (+ μὴ of ὅπως μὴ of + inf.)

(rustig) op het goede moment wachten

Eumaeus, de zwijnenhoeder van Odysseus, die hem trouw was gebleven

goedgezind, welwillend, vriendelijk

sympathie

1. ankerstenen (Hom.)

2. bedden (zie εὐνή)

1. doen neerliggen; doen bedaren

2. (med. en pass.) zich neerleggen; (met elkaar) naar bed gaan, slapen (ook in seksuele zin); gaan liggen (van een storm)

εὐνή, ἡ

- εὐνήθην (Hom.)
- ἐς εὐνήν εἶμι (Pl.)

εὐνήθην/εὐνάσα

εὐνοια/εὐνοίη (Ion.), ἡ

- εὐνοίαν ἔχω + dat.
- εὐνοία τῇ σῆ (Pl.)

εὐνοος/εὐνούς (2)

εὐνοῦχος, ὁ

εὐξάμην

εὐξεστος/ἑὐξεστος (3 en 2)

εὐξομαι

ἑὐξοος (2)

εὐπετής, οὖς/ἑός (Ion.) (2)

εὐπλόκαμος/ἑὐπλόκαμος (Hom.)

(2) (bijv. nw.)

εὐποίητος (3 en 2)

εὐ-πορέω

impf. ἠπόρουσ

fut. εὐπορήσω

aor. εὐπόρησα/ἠπόρησα

- εὐπορῶ ὅ τι λέγω (Pl.)
- οὐκ ἠπόρουσ ὅτι... (Pl.)

εὐπορος (2)

- εὐπορόν ἐστι + inf.

εὐπρεπής, οὖς/ἑός (Ion.) (2)

εὐρέθην/εὐρεθίσομαι

εὐρεΐα/εὐρέα

εὐρηκα

εὐρημα, ατος, τό

- εὐρημα εὐρίσκω
- εὐρημα γαρ τοι χρήμα γίνεται τόδε (Eur.)

εὐρημα

εὐρήσω

Εὐριπίδης, ου, ὁ

εὐρίσκω

fut. εὐρήσω

1. bed, slaappleaats; leger(stede), nest (van dieren)

2. huwelijk(sbed); liefdesgenot

3. (mv.) ankerstenen (Hom.)

'uit bed'

zich te rusten leggen

aor. pass./aor. van εὐνάω

welwillendheid, genegenheid, sympathie, gunst

(jegens/voor) (+ εἰς/πρός + acc. of + gen. objectivus)

iemand welgezind zijn

uit genegenheid voor jou

welgezind, welwillend, genegen (vaak + dat.)

eunuch

aor. van εὐχομαι

goed geschaafd, glad gepolijst

fut. van εὐχομαι

goed geschaafd, glad gepolijst

gemakkelijk, zonder moeite

met mooie haarvlechten

goed/kunstig gemaakt, fraai bewerkt

1. overvloed hebben van (+ gen.)

2. middelen vinden om (+ inf.), in staat zijn om (+ inf., soms + part.)

ik heb veel om te zeggen

ik wist met geen mogelijkheid hoe...

1. goed begaanbaar, gemakkelijk over te steken

2. gemakkelijk (te krijgen)

3. (van personen) vindingrijk, handig, bekwaam
het is gemakkelijk om

1. mooi, knap

2. passend, gepast, waardig, fraai

aor. pass./fut. pass. van εὐρίσκω

vrl. van εὐρύς

perf. van εὐρίσκω

1. vondst; vondeling

2. buitenkansje, geluk(kige vondst)

3. ontdekking, uitvinding, middel tegen (+ gen.)
geluk hebben

want deze zaak is toch een zeldzaam geluk

perf. pass. van εὐρίσκω

fut. van εὐρίσκω

Euripides, een van de grote Atheense toneeldichters, 480-406 v. Chr.

1. vinden; aantreffen, ontmoeten (ook met part./a.c.p., soms + inf.: vinden dat...)

fut. pass. εὐρεθήσομαι
 aor. εὔρον/ἠύρον
 aor. pass. ἠυρέθην/εὐρέθην (Hdt.)
 perf. ἠύρηκα/εὔρηκα
 perf. pass. ἠύρημαι/εὔρημαι

- εὐρίσκω χρυσίον (Hdt.)
- τὸ ἄν εὔρης ἕόν τοι πλείστου ἄξιον (Hdt.)
- εὐρίσκω φόνον (Eur.)

εὔρον**εὔρος**, ους/εος (Ion.), τό**εὐρύγυια****Εὐρυδίκη**, ἡ**Εὐρύκλεια**, ἡ**εὐρυκρείων**, οντος**εὐρύοπα** (nom./acc./voc.)**εὐρύς**

wl. εὐρεῖα/εὐρέα (Hdt.)

onz. εὐρύ

acc. mnl. εὐρύν/εὐρέα (Hom.)

- εὐρύς γίγνομαι (Hom.)

Εὐρυσθέυς, ἦος/έος/έως, ὁ**εὐρύχορος** (2)**Εὐρώπη**, ἡ**Εὐρώτας**, gen. Εὐρώτα, ὁ

έως/ἠώς, ἔηος (Hom.)

εὐσεβεία/εὐσεβία, ἡ**εὐ-σεβέω****εὐσεβής**, οὖς (2)

- τὸ εὐσεβές

εὔσσελμος (Hom.)/**εὔσελμος** (2)**εὐσχίμων**, ονος (2)**εὔτε/εὔτ'/εὔθ'** (voegw.)

2. uitvinden, ontdekken, bedenken, tot de conclusie komen (ook met part. of inf.) (ook med.)

3. verwerven, krijgen (bijv. van roem, winst, voordeel, redding)

4. (med.) (voor zich) vinden, bedenken; zich verschaffen, verkrijgen
geld verdienen

wat jij als het waardevolst zult beschouwen

de dood teweegbrengen

aor. van εὐρίσκω

breedte, wijdde

met brede straten

1. Eurydice, vrouw van Orpheus

2. Eurydice, de moeder van Haemon in de Antigone van Sophocles

Euryclea, voedster en huishoudster van Odysseus

wijd (en zijd) heersend

met verre stem, luid donderend (gezegd van Zeus)

breed, wijd, ruim, uitgestrekt

zich verspreiden

Eurystheus, koning van Mycene, voor wie Heracles

12 werken moest uitvoeren

met ruime (dans)plaatsen, ruim, uitgestrekt

1. Europa, een Phoenicische prinses, die door Zeus in de gedaante van een stier naar Kreta werd ontvoerd; ze kreeg drie zonen: Minos, Rhadamanthys en Sarpedon

2. het werelddeel Europa

Eurotas, rivier in de buurt van Sparta

voortreffelijk, goed, flink

eerbied, vroomheid, godsdienstigheid

eerbiedig/vroom/rechtschapen zijn/handelen/leven (jegens), respect hebben (voor) (+ εις/περί/πρός + acc.)

eerbiedig, plichtsgetrouw, vroom (jegens) (+ εις/ές + acc.)

vroomheid, eerbied

met stevige roeibanken

1. elegant (van gestalte); respectabel

2. fatsoenlijk, gepast (bijv. van woorden)

3. (negatief) mooie praatjes verkopend (Eur.)

1. toen (+ ind.)

2. zodra als, wanneer (+ conj. + ἄν)

3. telkens wanneer (+ opt.)

Εὐτέρπη, ἡ**εὐτρεπής, οὗς (2)**

- εὐτρεπές τι ποιέομαι (Eur.)

εὐτυκτος (2)**εὐ-τυχέω**

fut. εὐτυχήσω

aor. ηὐτύχησα/εὐτύχησα

εὐτυχής, οὗς/έος (Ion.) (2)**εὐτυχία/εὐτυχίη (Ion.), ἡ****εὐ-φημέω**

fut. εὐφημήσω

inf. aor. εὐφημήσαι

- εὐφήμει (τοῦτο) (Pl.)
- οὐκ εὐφημήσεις; (Pl.)

εὐφήμος (2)

- εὐφήμος ἴσθι (Eur.)

εὐφραίνω/εὐφραίνω (Hom.)

fut. (att.) εὐφρανῶ/εὐφρανέω (Ion.)/

εὐφρανέω (Hom.)

aor. ηὐφρανα/εὐφρανα/εὐφρηνα
(Hom.)

aor. pass. ηὐφράνθην

- εὐφραίνόμενον διαχεῖται (Pl.)

εὐφρόνη, ἡ**εὐφύης, οὗς/έος (Ion.) (2)****εὐχετάομαι****εὐχή, ἡ****εὐχομαι**

impf. ηὐχόμεν/εὐχόμεν (Hom./Hdt.)

fut. εὐξομαι

aor. ηὐξάμην/εὐξάμην (Hom./Hdt.)

- μεγάλη/μέγα εὐχομαι

εὐχος, ους/εος (Ion.), τό**εὐχολή, ἡ****εὐψυχία, ἡ****εὐ-ωχέω**

impf. ηὐώχουν/εὐώχεον (Hdt.)

Euterpe, muze van het fluitspel en de lyriek

klaar, gereed, voorbereid

iets in orde brengen

stevig/kunstig gemaakt

voorspoedig/gelukkig zijn, succes/geluk hebben

voorspoedig, succesvol, gelukkig, fortuinlijk

succes, voorspoed, geluk

(vol eerbied) zwijgen, geen goddeloze/

onheilspellende woorden uiten, een religieuze

stilte bewaren

zwijg (hierover)

wees stil, zwijg

1. eerbiedig zwijgend, heilig, vroom

2. gunstig (klinkend), geluk voorspellend

pas op wat u zegt/zeg toch niet van die erge dingen

1. opvrolijkten

2. (med.) zich verheugen, zich vermaken

het ontspant zich van vreugde

nacht

1. goed gegroeid, knap, mooi

2. met een goede aanleg (voor), van nature geschikt

(voor) (+ πρός/εις + acc.), talentvol, begaafd

1. bidden, smeken (+ dat.); vereren, danken (+ dat.)

2. zich beroemen, beweren, snoeven, pochen (+ inf.)

1. gebed, gelofte

2. wens, verlangen, aspiratie (in tegenstelling tot de werkelijkheid)

1. bidden (tot) (+ dat.); (+ inf.) bidden dat; (+ acc.)

bidden voor/om, wensen

2. de gelofte doen, (plechtig) beloven (+ inf.)

3. zich beroemen op, pochen, met nadruk beweren (vaak + inf.)

luid bidden, (soms) luid pochen

1. (oorlogs)roem

2. (voorwerp van) wens, bede

1. gelofte, gebed

2. grootspraak

moed, standvastigheid

1. onthalen, goed te eten geven; (overdr.) laten

genieten van (+ gen.)

fut. med. εὐωχήσομαι

aor. pass. εὐωχήθην

ἐφ'

ἔφαγον

ἐφ-άλλομαι

3e p. ev. aor. ἐπᾶλλο (Hom.)

part. aor. ἐπ(ι)άλμενος (Hom.)

ἐφάμην

ἔφην

ἐφ-ανδάνω/ἐπι-ανδάνω (Hom.)

ἐφάνην

ἐφάνθην

ἐφαντάσθην

ἐφ-άπτω/ἐπ-άπτω (Ion.)

fut. ἐφάψω

aor. ἐφῆψα

perf. pass. ἐφῆμμαι

3e p. ev. perf. pass. ἐφῆπται (Hom.)

3e p. ev. plusq. perf. pass. ἐφῆπτο (Hom.)

• πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο (Hom.)

• εἵδεος ἐπαμμένος (Hdt.)

ἔφασαν

ἔφατο

ἐφάψω

ἐφ-έζομαι

3e p. ev. impf. ἐφέζετο

ἐφεζόμην

ἐφέηκα

ἐφέιλκυσα

ἐφείναι

ἐφεισάμην

ἐφ-έλκω/ἐπ-έλκω (Ion.)

fut. ἐφέλξω

aor. ἐφέιλκυσα

• ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος (Hom.)

• οἱ ἐπελκόμενοι (Hdt.)

• τὴν κλεῖν ἐφέλκεται (Lys.)

ἐφεξῆς (bijw.)

• ἐφεξῆς εἶμι (Pl.)

ἐφέξω

ἐφ-έπω/ἐπ-έπω (Ion.)

fut. ἐφέψω

aor. ἐπέσπον

inf. aor. ἐπισπεῖν

2. (med./pass.) feesten, zich te goed doen, smullen (+ gen. of acc.); (overdr.) genieten van (+ gen.)

zie ἐπί

aor. van ἐσθίω

1. erop springen (+ gen.)

2. op iemand toespringen, toeschieten (om aan te vallen) (+ dat.)

aor. van φημί

3e p. mv. impf. van φημί

behagen, bevallen aan (+ dat.)

aor. van φαίνομαι (intr.)

aor. pass. van φαίνω

aor. van φαντάζομαι

1. vastmaken aan, eraan vasthechten; (perf. pass.) vastgemaakt zijn, beschoren zijn, geschikt zijn (+ dat. van de persoon) (Hom.)

2. (med.) aanraken, betasten, contact hebben met, bereiken (+ gen.)

3. (med.) vatten, begrijpen (+ gen.) (Pl.)

maar leed hing velen boven het hoofd

in het bezit van schoonheid

zij zeiden, 3e p. mv. verl. tijd van φημί

3e p. ev. aor. van φημί

fut. van ἐφάπτω

ergens op gaan zitten (+ dat.)

aor. med. van ἐφίζω

aor. van ἐφίημι

aor. van ἐφέλκω

inf. aor. van ἐφίημι

aor. van φείδομαι

1. (achter zich aan) trekken/slepen (ook med.); (overdr.) met zich meebrengen, teweegbrengen (bijv. ongeluk) (ook med.)

2. (pass.) achteraan slepen

3. (med.) tot zich trekken, aantrekken

ijzer trekt een man aan

achterblijvers

ze schuift de grendel ervoor

1. in de (juiste) volgorde, op een rij, na elkaar

2. (+ dat.) naast

de rij langs gaan

fut. van ἐπέχω

1. in de weer zijn (met), behandelen (+ acc.);

(vijandig) een vijand nazetten, vervolgen

2. (van paarden) mennen

3. zich toeleggen op, zich bezighouden met (+ acc.)

- πότιμον ἐπέσπον (Hom.)
- κακὸν οἶτον ἐπέσπον (Hom.)
- ὀλέθριον/αἴσιμον ἡμαρ ἐπέσπον (Hom.)
- εἶ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιο (Hdt.)

ἔφεσσα/ἔφέσσομαι**ἔφέστηκα**

ἔφεστώς, ὄτος

ἔφετημή, ἡ

ἔφ-ευρίσκω/ἐπ-ευρίσκω (Ion.)

aor. ἐφηῦρον/ἔφεῦρον

aor. pass. ἐφηυρέθην/ἔπευρέθην (Hdt.)

ἔφεῦρον**ἔφέψω****ἔφεώρων****ἔφη****ἔφηκα****ἔφήμια****ἔφην****ἔφηνα****ἔφήπται****ἔφησα****ἔφήσω****ἔφηυρέθην****ἔφηῦρον****ἔφήψα****ἔφθάρην/ἔφθαρμαι****ἔφθασα****ἔφθεγμα****ἔφθεγξάμην****ἔφθειρα****ἔφθεισα****ἔφθην****ἔφθιατο****ἔφθια/ἔφθιμην****ἔφθινον****ἔφθισα****Ἐφιάλης, ου****ἔφ-ίζω**

fut. med. ἐφέσσομαι (tr.)

aor. ἔφεσσα

aor. med. ἐφεςσάμην/ἔφεζόμην

4. (van plaatsen) zich ophouden op, erdoor heengaan, doorkruisen (+ acc.)

5. (med.) (achter)volgen; gehoorzamen, luisteren naar, instemmen met (+ dat.)

zijn lot raken/bereiken, sterven

een ellendig lot ondergaan

de dag des verderfs/sterfday bereiken, sterven

stel dat het lot hem gunstig gezind is

aor./fut. med. van ἐφίζω

perf. van ἐφίσταμαι (intr.)

part. perf. van ἐφίσταμαι (intr.)

opdracht, bevel

1. vinden, aantreffen, ontdekken; betrappen (vaak + part.)

2. uitvinden, uitdenken

aor. van ἐφευρίσκω

fut. van ἐφέπω

impf. van ἐφοράω

hij/zij zei, 3e p. ev. impf. van φημί

aor. van ἐφήμι

perf. pass. van ἐφάπτω

impf. van φημί

aor. van φαίνω

3e p. ev. perf. pass. van ἐφάπτω

aor. van φημί

fut. van ἐφήμι

aor. pass. van ἐφευρίσκω

aor. van ἐφευρίσκω

aor. van ἐφάπτω

aor. pass./perf. pass. van φθείρω

aor. van φθάνω

perf. van φθέγγομαι

aor. van φθέγγομαι

aor. van φθείρω

aor. van φθίω

aor. van φθάνω

3e p. mv. plusq. perf. pass. van φθίω

perf. pass./aor. med. van φθίω

impf. van φθίνω (zie φθίω)

impf. van φθίω

aor. van φθίω

zie Ἐπιάλτης

1. (tr.) (vaak med. en de aor. ἔφεσσα) op iets zetten (+ dat. of gen.)

2. (intr.) ergens op gaan zitten (+ dat.) (soms med.)

ἐφ-ίημι/ἐπ-ίημι (Ion.)

fut. ἐφίσω/ἐπίσω

aor. ἐφῆκα/ἐπέηκα (Hom.)/ἐπήκα

inf. aor. ἐφείναι/ἐπέιναι

- χεῖρας ἐφίημι + dat. (Hom.)
- ἄεθλον ἐφίημι + dat. (Hom.)
- ἐφείναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας (Pl.)
- γέλωτι ἐφίημι (Pl.)

ἐφιλάμη**ἐφίσταμαι****ἐφ-ίστημι/ἐπ-ίστημι** (Ion.)

aor. ἐπέστησα

ἐφ-ίσταμαι/ἐπ-ίσταμαι (Ion.) (intr.)

aor. ἐπέστην

perf. ἐφέστηκα/ἐπέστηκα (Ion.)

part. perf. ἐφεστώς/ἐπεστεώς, ὄτος

ἐφ-οπλίζω

fut. ἐφοπλίσ(σ)ω

aor. ἐφόπλισ(σ)α

ἐφ-οράω/ἐπ-οράω (Ion.)

impf. ἐφεώρων/ἐπώρων

fut. ἐπόψομαι/ἐπιόψομαι (Hom.)

aor. ἐπέϊδον

inf. aor. ἐπιδεῖν

ἐφ-ορμάω

aor. ἐφόρμησα

aor. pass. ἐφορμήθην

ἐφοροί, οἱ**ἔφραξα****ἔφρασ(σ)α****ἐφράσθην****ἐφράχθην****ἔφριξα****ἐφρόντισα****ἔφρυγον****ἐφύλαξα****ἔφυν****ἐφύπερθε(ν)** (bijw.)**ἔφυσα****ἐφορμήθην/ἐφόρμησα****ἔχαδον****ἔχαιρησα**

1. sturen naar, leiden naar (bijv. van water), (ook vijandig) erop afsturen, laten aanvallen (+ dat. of ἐπί/ἐς + acc.)

2. naar iemand slingeren, op iemand afschieten/afsturen (van wapens, leed, lot)

3. (+ inf.) toestaan, toelaten

4. (med.) opdragen, bevelen

5. (med.) verlangen naar (+ gen.)

de handen slaan aan

iemand een wedstrijd opleggen

de vrije teugel laten

zich overgeven aan gelach

aor. med. van φιλέω

zie onder ἐφίστημι

1. iemand aanstellen als (+ acc.) (over) (+ dat.)

2. instellen (van een wedstrijd)

3. doen stilstaan, halt toeroepen

1. zich ergens op plaatsen, (perf.) ergens op staan (+ dat.)

2. gaan staan bij, (perf.) staan bij (+ dat.)

3. aan het hoofd gaan staan (+ gen. of dat.)

4. (van dromen) verschijnen

gereedmaken, optuigen (van een schip)

het oog laten gaan over, waarnemen, inspecteren, (over)zien (vaak ook met a.c.p.); bezoeken

1. aandrijven, verwekken tegen (+ dat.)

2. (pass.) toesnellen op, aanstormen op, aanvallen

3. (med. en pass.) verlangen, begeren (+ inf.)

ephoren (5 in aantal), hoge bestuurders van Sparta

aor. van φράσσω

aor. van φράζω

aor. pass. van φράζω

aor. pass. van φράσσω

aor. van φρίσσω

aor. van φροντίζω

aor. van φεύγω

aor. van φυλάσσω

aor. van φύομαι (intr.)

erboven, van boven, bovenaan

aor. van φύω

aor. pass./aor. van ἐφορμάω

aor. van χανδάνω

aor. van χαιρώ

ἐχάλασ(σ)α/ἐχάλασθην

ἐχάλεπνα

ἐχάρην

ἐχαρισάμην

ἔχεα

ἐχειρώθην/ἐχειρωσάμην

Ἐχεκράτης, ους, ὁ

aor./aor. pass. van χαλάω

aor. van χαλεπαίνω

aor. van χαίρω

aor. van χαρίζομαι

aor. van χέω

aor. pass./aor. van χειρόομαι

Echecrates, uit Phlius, aan wie Phaedo in de gelijknamige dialoog van Plato verslag doet over Socrates' laatste dag

aor. van χέω

haten, een afschuw hebben van

superl. van ἐχθρός

comp. van ἐχθρός

vijandschap

haat, vijandschap

gehaat (bij); afschuwelijk; vijandig (+ dat.)

vijand, tegenstander

adder

Echion, een van de Gezaaiden (zie σπαρτός), echtgenoot van Agaue en vader van Pentheus

aor. pass./aor. van χολόω

impf. van χόω

aor. van χραϊσμέω

aor. van χραίνω

aor. van χρήζω

aor. van χρηματίζομαι

impf. van χρή

aor. van χράω

aor. van χράομαι/χρήομαι

1. aor. pass. van χράομαι/χρήομαι

2. aor. pass. van χράω

aor. pass. van χρίπτω

aor. van χρίπτω

aor. van χρίω

impf. van χράομαι

aor. pass./aor. med. van χέω

1. (meestal) hebben; bezitten; (aor.) (ver)krijgen; als vrouw/man hebben

2. (vast)houden (met en zonder ἐν/μετὰ χερσίν); dragen (van wapens, kleren); in een bepaalde richting houden, richten, sturen (vaak van paarden, wagen, schip, pijl), (fut./aor.) landen (Hdt.); (+ εἰς/ἐς + acc.) gericht zijn op, betrekking hebben op (Hdt.)

E

ἔχευα

ἐχθαίρω

aor. ἦχθηρα

ἔχθιστος

ἐχθίων, ονος (2)

ἔχθος, ους/εος (Ion.), τό

ἔχθρα/ἔχθρη (Ion.), ἦ

ἐχθρός

comp. ἐχθίων, ονος

superl. ἐχθιστος

• ὁ ἐχθρός

ἔχιδνα, ἦ

Ἐχίων, ονος, ὁ

ἐχολώθην/ἐχόλωσα

ἔχουν

ἔχραισμον

ἔχρανα

ἐχρήϊσα

ἐχρηματισάμην

ἐχρήην

ἔχρησα

ἐχρησάμην

ἐχρήσθην

ἐχρίμφθην

ἔχριμψα

ἔχρισα

ἐχρώμην

ἐχύθην/ἐχύμην

ἔχω

impf. εἶχον/ἔχον (Hom.)

fut. σχήσω/ἔξω

aor. ἔσχον/ἔσχεθον/σχέθον (Hom.)

imperat. aor. ev. σχές

inf. aor. σχεῖν/σχεθέειν (Hom.)

part. aor. σχών, όντος

part. aor. med. σχόμενος
perf. ἔσχηκα

- ἔχω + inf.
- ἔχω + bijw.
- ἀναγκαιῶς ἔχει
- καλῶς ἔχει
- ἐν νῶ ἔχω
- ἔχων (part.) + acc.
- ἔχων (part.) + werkw. in pr.
- ὕβριν ἔχω
- ἐπιθυμίαν/πόθον ἔχω + gen.
- θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας (Hom.)
- σῆσιν ἔχε φρεσί (Hom.)
- στή δ' ἄντα σχομένη (Hom.)
- ὄτε ... οἶκον ἔχητον ἀνὴρ ἠδὲ γυνή (Hom.)
- τοῦ δ' ἐκ ... ἔχεται (Hom.)
- πόνον ἔχω (Hom./Hdt.)
- τιμὰς ἔχω (Hdt.)
- μνήμην ἔχω + gen. (Hdt.)
- συγγνώμην ἔχω (Hdt.)
- ἡσυχίην ἔχω (Hdt.)
- τὸν νοῦν ἔχω (Eur.)
- νοῦν ἔχω (Eur.)
- ἔχε ἠρέμα (Pl.)
- ὡστ' οὐθ' ὅπως ὀργιζοίμην εἶχον (Pl.)
- (οὕτως) ὡσπερ ἔχω ἔχειν (Pl.)
- ἀπορία σχόμενος (Pl.)
- ἀνεπαύετο ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ (Pl.)
- οὐτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον (Pl.)

ἐχώρισα/ἐχωρίσθη

ἔχωσα

ἐχωσάμην

ἐχώσθη

ἔψεξα

3. inhouden, tegenhouden, voor zich houden, stoppen (bijv. van paarden, handen, tranen, woorden, voet); (+ gen.) weghouden van, verhinderen (+ μὴ + inf.)

4. volhouden, standhouden tegen (+ acc.); (van toestanden, omstandigheden, emoties als onderwerp) in zijn macht hebben, zich meester gemaakt hebben van, treffen, bevangen

5. (med.) standhouden (Hom.); zich vasthouden, zich vastklampen (aan) (+ gen.)

6. (med.) zich onthouden van, ophouden met (+ gen.) kunnen

er ... aan toe zijn, ... zijn

het is noodzakelijk

het is goed/in orde

van plan zijn

dikwijls vertalen door 'met'

(vaak) aanhoudend, onophoudelijk

toegeven aan overmoed

= ἐπιθυμέω/ποθέω verlangen

er ... aan toe zijn, ... zijn

het is noodzakelijk

het is goed/in orde

van plan zijn

dikwijls vertalen door 'met'

(vaak) aanhoudend, onophoudelijk

toegeven aan overmoed

= ἐπιθυμέω/ποθέω verlangen

houd het vast in je hart, prent het in je hart

ze bleef tegenover hem staan, na moed gevat te hebben

wanneer een man en een vrouw een huis bewonen

van hem hangt af, op hem berust

1. vechten, strijden

2. zich inspinnen

= τιμάομαι (Hdt.) geëerd worden

zich herinneren

vergeven

zich rustig houden

zijn aandacht vestigen op

verstand hebben, verstandig zijn

houd je kalm

daarom kon ik ook onmogelijk boos worden

(zo) te zijn (en te blijven) zoals ik ben

bevangen door radeloosheid

hij legde zich te rusten op het bed dat zich naast het

mijne bevond

want ze konden hen noch doden

aor./aor. pass. van χωρίζω

aor. van χόω

aor. van χόομαι

aor. pass. van χόω

aor. van ψέγω

ἔψευσα

ἐψευσάμην

ἐψεύσθην/ἔψευσμαι

ἐψηφίσάμην

ἐψηφίσθην/ἐψηφισμαι

ἔψομαι

ἔψω

fut. ἐψήσομαι

aor. ἤψησα

aor. pass. ἠψήθην

ἔω

ἐὼ (let op accent)

Ἔω

ἔωθα (perf.)

ἔωθεν (bijw.)

• ἀῦριον ἔωθεν (Pl.)

• ἐξ ἔωθινοῦ (Pl.)

ἐώθουν

ἐώκει

ἐώμεν

ἔων (= εἶων)

ἐών, ἐόντος (let op accent)

ἐών, ὠντος (let op accent)

ἐωνήθην/ἐώνημαι

ἐωνούμην

ἐώρακα

ἐώρων

ἔως/εἰώς/ἦος/εἶος

Ἔως Ἔω/ἔως, ἔω/Ἡώς, Ἡοῦς, ἦ

acc. Ἡῶ

• ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη

ρόδοδάκτυλος Ἡώς (Hom.)

ἔωσα

ἐώσθην

ἔωσι(ν)

ἐῶσι(ν) (let op accent)

ἐωυτοῦ

aor. van ψεύδω

aor. van ψεύδομαι

aor. pass./perf. pass. van ψεύδω

aor. van ψηφίζομαι

aor. pass./perf. van ψηφίζομαι

fut. van ἔπομαι

koken

= ὦ 1e p. ev. conj. van εἰμί 1 (zijn)

zie ἐάω

gen./acc. van Ἔως

de gewoonte hebben, gewend zijn, plegen (zie εἰώθα/ἔθω)

's morgens vroeg

morgenochtend

vanaf de vroege ochtend

impf. van ὠθέω

3e p. ev. plusq. perf. van ἔοικα

1e p. mv. pr. van ἐάω (ind. ἐν conj.)

impf. van ἐάω

part. van εἰμί (zijn) (Hom./Hdt.)

part. pr. van ἐάω

aor. pass./perf. van ὠνέομαι

impf. van ὠνέομαι

perf. van ὀράω

impf. van ὀράω

1. (+ pr./impf.) zolang als

2. (+ aor.) totdat

1. Eos, de godin van de morgen/dageraad

2. de dageraad, morgen, dag

toen de vroeg geboren rozenvingerige Dageraad

verschenen was

aor. van ὠθέω

aor. pass. van ὠθέω

3e p. mv. conj. van εἰμί (zijn)

zie ἐάω

zie ἐαυτοῦ

ζ/Z ζῆτα (dzèta)

ζάθεος (3 en 2)

ζάω

ζεῖδωρος (2)

zeer goddelijk

zie ζῆω

graan schenkend

ζεύγνυμι/ζευγνύω

fut. ζεύξω

aor. ἔζευξα/ζεύξα (Hom.)

aor. pass. ἐζεύχθην/ἐζύγην

perf. pass. ἔζευγμαι

• ζεύγνυμι ὑπό + dat., soms + acc.

• ζεύγνυμι γάμοις (Eur.)

• (ἐν) γάμοις ζευχθῆναι/ζυγῆναι (Eur.)

ζεῦθος, ους/εος (Ion.), τό**ζεῦξα/ζεύξω****Ζεύς**, ὁ

gen. Διός/Ζηνός

dat. Διῖ/Ζηνί

acc. Δία/Δί'/Ζῆνα/Ζῆν'

voc. Ζεῦ

• μά/νῆ (τὸν) Δία

• πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες (Hom.)

• πρὸς Διός (Pl.)

• (τοῦ) Διός (gen.) (trg.)

ζέφυρος/Ζέφυρος, ὁ**ζηλόω**

aor. ἐζήλωσα

• ἶνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται (Pl.)

ζηλωτός (3 en 2)

• ζηλωτὸν ἀνθρώποισι (Eur.)

ζημία/ζημίη (Ion.), ἡ**ζημιόω**

fut. ζημιώσω

fut. pass. ζημιώσομαι/ζημιωθήσομαι

aor. ἐζημίωσα

aor. pass. ἐζημιώθην

ζῆν**Ζῆν'/Ζῆνα/Ζηνί/Ζηνός****Ζήνων**, ωνος, ὁ**ζητέω**

fut. ζητήσω

aor. ἐζήτησα

1. (onder het juk) inspannen

2. verenigen, verbinden, vastbinden; (een brug) slaan (over) (+ acc.), (een rivier) overbruggen

3. in de echt verbinden, uithuwelijken; huwen (ook med.)

spannen voor

trouwen met (van de man)

in het huwelijk verbonden worden, trouwen (meestal van de vrouw als subject)

1. span; tweespan, wagen (door twee ossen getrokken)

2. paar, stel

aor./fut. van ζεύγνυμι

Zeus, zoon van Cronus en Rhea, echtgenoot van Hera; god van de heldere hemel, bliksem en donder; oppergod

bij Zeus, in hemelsnaam

allen staan onder bescherming van Zeus

bij Zeus, in hemelsnaam

(soms) zoon/dochter van Zeus

westenwind; ook gepersonifieerd als windgod

1. benijden, jaloers zijn op (+ acc.)

2. gelukkig prijzen, bewonderen om/vanwege (+ gen.)

3. nastreven

opdat de jongen hen vol ijver nabootst

benijdenswaardig, bewonderenswaardig, na te volgen, gelukkig te prijzen

een benijdenswaardig goed voor mensen

1. verlies, schade, nadeel

2. boete, straf

1. benadelen, schaden

2. straffen

inf. pr. van ζῆω

zie Ζεύς

Zeno

1. filosoof uit Elea, leerling van Parmenides, ca. 460 v. Chr.

2. filosoof uit Citium (Cyprus), stichter van de Stoa (ca. 300 v. Chr.)

1. zoeken

2. onderzoeken, onderzoek instellen

3. streven naar, verlangen (+ acc.)

4. (+ inf.) proberen, trachten (te verkrijgen)

ζήτησις, εως/ιος (Ion.), ἡ

1. het zoeken, zoekactie
2. onderzoek

ζήω/ζῶω/ζάω

inf. pr. ζῆν

part. pr. ζῶν, ὄντος

impf. ἔζων/ἔζωον

3e p. ev. impf. ἔζη

• ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνησι (Hdt.)

1. leven, leven van (vaak + ἀπό + gen.)
2. (vaak met βίον) zijn leven doorbrengen

zij hadden dezelfde levenswijze als zij

jij weet niet wat voor leven je leidt

zie ζωή

1. duisternis; avond; (bij Hom. soms) onderwereld
2. het westen, avondland

part. aor. pass. van ζεύγνυμι

1. juk (van een ploeg of wagen; ook overdr., bijv. van de slavernij, huwelijk)
2. (mv.) roeibanken
3. (van de citer) dwarsstang (waaraan de snaren zijn bevestigd)

schilder (van de levende natuur)

levend gevangen nemen; (een gevangene) het leven schenken

ζυγείς, έντος

ζυγόν, τό/ζυγός, ό

ζωγράφος, ό

ζωγράφω

aor. ἐζώγησα

aor. pass. ἐζωγήθητιν

perf. pass. ἐζώγημαι

ζωή/ζόη (Ion.), ἡ

• ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζόης (Hdt.)

• ποιόομαι τὴν ζόην ἀπό + gen. (Hdt.)

1. leven
2. manier van leven, levenswijze
3. levensonderhoud; bezittingen (Hom.)

tijdens mijn leven

part. pr. van ζήω

1. gordel (bij Hom. van vrouwen, later ook van mannen) (soms mv. = ev.)
2. huwelijk (Eur.)

halt houden, uitrusten

part. pr. van ζήω

1. gordel (bij Hom. van vrouwen, later ook van mannen)

(soms mv. = ev.)

2. huwelijk (Eur.)

halt houden, uitrusten

1. (om)gorden

2. (med.) zich (om)gorden, zich iets aangorden; zich uitrusten (voor het gevecht)

1. levend wezen, dier

2. voorstelling of schildering (van een levend wezen of gebeurtenis), figuur

levend

1. part. vrl. pr. van ζήω

2. aor. van ζώννυμι

gordel

zie ζήω

ζῶν, ὄντος

ζώνη, ἡ

• ζώνην λύομαι (Hdt.)

ζώννυμι

aor. ἔζωσα/ζῶσα (Hom.)

ζῷον/ζῶον/ζῶϊον, τό

ζώος/ζῶς (Hom./Hdt.)

ζῶσα

ζωστήρ, ἡρος, ό

ζῶω

η/Η ἦτα (èta)

ἦ (ή)

ἦ/ἦέ/ἦε (Hom.)

- ἦ/ἦέ/ἦ...ἦ/ἦέ/ἦ/ἦε
- ἄλλος ἦ
- βούλομαι ἦ

ἦ 1 (bijw.) (let op accent)

- ἦ γάρ
- ἦ δή
- ἦ μάλα
- ἦ μάλα δή
- ἦ μέν
- ἦ μή;
- ἦ μήν
- ἦ οὐ;
- ἦ πού
- ἦ τε
- ἦ τοι

ἦ 2

ἦ 3

ἦ 1 (bijw.)

- ἦ περ

ἦ 2

ἦ (let op spiritus)

ἦα (Hom.)

ἦα

ἦατο

ἦβάω

aor. ἦβησα

- υἱέες ἦβῶντες (Hom.)

1. vrl. van ὄ (ó)

2. vrl. van ὄς

1. of (a of b), (soms) of anders, of beter

2. (als aanduiding van een vraagzin, vaak na πότερον/κότερον) of, (of) soms

3. (na comparativus of woorden van die strekking) dan of ...of, hetzij ... hetzij

een ander dan

liever willen dan

1. waarlijk, werkelijk, echt, inderdaad, zeker (ook ironisch)

2. (in vraagzin, geeft aan dat er een neutrale vraag volgt: 'is het werkelijk zo dat...', 'bedoel je (echt) dat...')

3. zie ἦ

want zeker, want voorwaar, (als vraag) niet soms?, niet waar?

zeer zeker

vast en zeker, zeer zeker

werkelijk, heel erg

waarlijk, zeker, vast en zeker

toch zeker niet?

zie μήν

soms niet?

zeker (wel), mij dunkt; sterker nog, om niet te spreken van (ook ironisch gebruik)

zeker; en toch, toch

zie ἦτοι

hij sprak, zo sprak hij (zie ἦμί)

ik was, impf. van εἶμι (zijn)

1. waar, waarlangs

2. zoals, in zoverre als

3. dat. ev. vrl. van ὄς (1, 2 en 3)

juist waarlangs

3e p. ev. conj. aor. van ἦμι (komt vooral in samenstellingen voor)

hij is, conj. van εἶμι (zijn)

ik was, impf. van εἶμι (zijn)

ik ging, impf. van εἶμι (gaan)

3e p. mv. impf. van ἦμαι

1. volwassenheid bereiken, volwassen zijn

2. in de bloei van de jeugd zijn, nog jong zijn, zich jong voelen

3. krachtig zijn

volwassen zonen

ἥβη, ἡ

1. (bloei van de) jeugd, volwassen leeftijd, volwassenheid
2. kracht, schoonheid van de jeugd, jeugdige schoonheid

Ἥβη, ἡ

Hebe, dochter van Zeus en Hera, echtgenote van Heracles, dienaars van de goden

ἥβησα

aor. van ἡβάω

ἡγάασθε

2e p. mv. impf. van ἀγάομαι

ἡγαγον

aor. van ἄγω

ἡγάθεος

zeer goddelijk

ἡγάμην

impf. van ἄγαμαι

ἡγανάκτησα

aor. van ἀγανακτέω

ἡγανάκτων

impf. van ἀγανακτέω

ἡγαπήθην

aor. pass. van ἀγαπάω

ἡγάπηκα/ἡγάπησα

perf./aor. van ἀγαπάω

ἡγασ(σ)άμην

aor. van ἄγαμαι

ἡγάσθην

aor. van ἄγαμαι

ἡγγειλα

aor. van ἀγγέλλω

ἡγγέλθην/ἡγγελαί

aor. pass./perf. pass. van ἀγγέλλω

ἡγγυήθην/ἡγγύησα

aor. pass./aor. van ἐγγυάω

ἡγγύων

impf. van ἐγγυάω

ἡγείρω

1. aor. van ἀγείρω
2. aor. van ἐγείρω

ἡγεμονεύω

1. leiden, νόδιγμα, iemand de weg wijzen (+ dat.)
2. leiden, aanvoeren (meestal + dat.)

fut. ἡγεμονεύσω

aor. ἡγεμόνευσα

- ἡγεμονεύω ὁδόν (Hom.)

ἡγεμονία/ἡγεμονία (Ion.), ἡ

de weg wijzen

ἡγεμών, ὄνος, ὁ/ἡ

opperbevel, leiding, heerschappij

1. gids, leidsman/-vrouw

2. iemand die iets als eerste doet, voorganger, baanbreker

3. leider, aanvoerder, bevelhebber

1. (de weg) wijzen, leiden, gids zijn, voorgaan (vaak + dat.)

2. (van troepen) voorgaan, leiden, aanvoerder zijn van (+ dat. of gen.); heersen over, aan het hoofd staan van (+ gen.)

3. menen, geloven (vaak + a.c.i.); (+ 2 acc.) beschouwen als, houden voor

ἡγέομαι

2e p. ev. ind./conj. ἡγῆ

impf. ἡγούμην

fut. ἡγήσομαι

aor. ἡγησάμην

perf. ἡγήμαι

geringschatten

van groot belang achten

beschouw het als pure winst dat je met ballingschap wordt gestraft

of het is nodig niet langer in de goden te geloven zich verzamelen

1. aor. pass. van ἀγείρω

2. aor. pass. van ἐγείρω

ἡγέρομαι

ἡγέρομαι